

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.657 van 29 februari 2000
in de zaak A. 70.795/XII-2023.**

In zake : Anja PEETERS,
wonende te SCHOTEN,
Victor Adriaenssensstraat 93

tegen :

de Hogeschool Antwerpen,
gevestigd te ANTWERPEN,
Keizerstraat 15.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Anja PEETERS op 26 augustus 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing waarbij haar tijdelijke aanstelling als assistent aan de Hogeschool Antwerpen met ingang van 1.7.1996 wordt opgezegd en derhalve wordt geweigerd verzoekster voor 'ten minste twee jaar' aan te stellen";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 25 mei 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 februari 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat L. MOREAU, die loco advocaat W. VAN CAENEGHEM verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Over de procedure.

Overwegende dat de verwerende partij nadat het verzoekschrift haar was medegedeeld geen volledig administratief dossier heeft neergelegd; dat bij de memorie van antwoord slechts twee stukken waren gevoegd, namelijk de brief van de algemeen directeur van 25 juni 1996 - die reeds bij het verzoekschrift was gevoegd - en het aanstellingsbesluit van 20 december 1995; dat het administratief dossier een wezenlijk onderdeel van de rechtspleging voor de Raad van State vormt; dat de Raad van State op basis van dat dossier oordeelt of de hem voorgelegde handelingen regelmatig zijn; dat het, naast de bestreden handeling zelf, normaal alle stukken bevat die tijdens de voorbereiding van de bestreden administratieve handeling zijn bijeengebracht, en dat het alle stukken moet bevatten die volgens de wetten en verordeningen moeten worden opgesteld; dat het onaanvaardbaar zou zijn, op gevaar af de doelmatigheid van de rechterlijke controle te schaden, dat de verwerende

partij alleen de stukken overlegt waaruit de regelmatigheid van de bestreden handeling kan worden opgemaakt en dat ze de stukken waaruit de onregelmatigheid kan blijken, achterhoudt; dat krachtens artikel 21, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State - bepaling die is vervangen bij de wet van 17 oktober 1990 - indien de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurdt, de door de verzoekende partij aangehaalde feiten als bewezen moeten worden geacht, tenzij zij kennelijk onjuist zijn; dat in de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat de wet van 17 oktober 1990 geworden is (Parl. St., Senaat, 1989-90, nr. 984/1, 3), de maatregel als volgt wordt verantwoord :

"Een dergelijke maatregel zal in de toekomst voorkomen dat het bestuur het administratief dossier te laat of soms helemaal niet overmaakt aan de Raad van State, temeer ook daar alle door de verwerende partij te laat ingediende memories ambtshalve uit de debatten worden geweerd. Het stilzitten of de inertie van het bestuur zal dus op een afdoende wijze worden gesanctioneerd";

Overwegende dat de verwerende partij ter zitting vraagt nog stukken te mogen neerleggen; dat krachtens voormeld artikel 21, derde lid, en artikel 6, eerste lid, van het algemeen procedurereglement, de termijn van zestig dagen voor het indienen van het administratief dossier ingegaan is bij de mededeling van het verzoekschrift op 10 oktober 1996, zodat geen rekening meer kan worden gehouden met andere stukken dan die welke bij de memorie van antwoord zijn gevoegd; dat echter ook nadat in het auditoraatsverslag ambtshalve het middel van onbevoegdheid gegrond werd bevonden omdat niet is aangetoond dat de bestreden beslissing uitgaat van het rechtens bevoegde orgaan, de verwerende partij verzuimd heeft daarop te reageren door het neerleggen van een laatste memorie;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat, rekening gehouden met hetgeen voorafgaat, de Raad van State bij de behandeling van het beroep uitgaat van de elementen van de beslissing die bekend zijn door de aan verzoeker gedane mededeling; dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. Verzoekster wordt op 20 december 1995 door de departementsraad van het departement I van de Hogeschool Antwerpen aangesteld als assistent. De verwerende partij schrijft in de memorie van antwoord dat die aanstelling gebeurde "voor de periode van 1 januari 1996 tot 31 augustus 1996, en dit in toepassing van artikel 278 van het [decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap] en van de beslissing van de Departementsraad dd. 20 december 1995".

2. Met brief van 22 april 1996 schrijft het hoofd van departement I aan verzoekster :

"Donderdag 18 april is mij uiteindelijk medegedeeld dat voor jullie aanstelling art. 122 § 1 van het decreet in aanmerking genomen is.

Dit wil zeggen dat jullie aangesteld zijn voor ten minste twee jaar".

3. Bij schrijven van 25 juni 1996 deelt de algemeen directeur van de Hogeschool Antwerpen echter het volgende mee :

"Wij betreuren het u te moeten melden dat wij, gelet op de reorganisatie binnen het Departement Industriële Wetenschappen en Technologie, en gelet op het feit dat de loonenvelophe van het departement ontoereikend is om niet-beschermden tijdelijken in dienst te houden, uw tijdelijke aanstelling als assistent aan de Hogeschool Antwerpen m.i.v. 01.07.96 moeten opzeggen.

Deze opzeggingsperiode eindigt op 30.09.96.

(...)
Hoogachtend,
Voor het Bestuurscollege";

Over de bevoegdheid van de Raad van State.

Overwegende dat de verwerende partij de rechtsmacht van de Raad van State betwist omdat zij niets anders gedaan zou hebben dan het hogescholendecreet concreet toepassen; dat zij van oordeel is dat het de Raad van State bijgevolg niet toekomt onwettigheden vast te stellen wanneer deze hun oorsprong niet vinden in de beslissing van de hogeschool zelf, doch wel in het decreet ter uitvoering waarvan de beslissing is genomen; dat zij vraagt dat de Raad zich onbevoegd zou verklaren;

Overwegende dat verzoekster in de memorie van wederantwoord tegenwerpt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing over de autonomie en de bevoegdheid beschikte om ze te nemen en dat die bevoegdheid niet louter uitvoerend was;

Overwegende dat de verwerende partij voor het op grond van het hogescholendecreet aanstellen van onderwijzend personeel of voor het beëindigen van een dergelijke aanstelling over een discretionaire bevoegdheid beschikt; dat het de Raad van State op grond van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State toekomt over de wettigheid van een dergelijke administratieve rechtshandeling te oordelen; dat de exceptie wordt verworpen;

Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende, ambtshalve, dat het krachtens de artikelen 268, 6°, en 278, 1°, van het hogescholendecreet in principe de departementsraad is die belast is

met de tijdelijke aanstelling van het onderwijzend personeel, aanstelling die door het bestuurscollege moet worden bekrachtigd; dat wie bevoegd is om over tijdelijke aanstellingen te beslissen, behoudens uitdrukkelijke andersluidende bepaling ook bevoegd is om die te beëindigen; dat de bestreden beslissing dus uit diende te gaan van de departementsraad en bekrachtigd moest worden door het bestuurscollege, terwijl uit de gegevens waarmee de Raad van State rekening mag houden blijkt dat ze is uitgegaan van ofwel de algemeen directeur, ofwel het bestuurscollege; dat aangezien niet naar recht bewezen is dat de bestreden beslissing van het bevoegde orgaan is uitgegaan, het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing om de aanstelling van Anja PEETERS als assistent aan de Hogeschool Antwerpen te beëindigen, haar medegedeeld bij brief van 25 juni 1996 van de algemeen directeur.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op negenentwintig februari 2000, door de
XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.